

der er paa saadanne Hænder. Jeg er ikke saa overbevist som det ærede Medlem om, at disse Skatteydere er saa meget bedre stillede end andre Skatteydere med store Formuer og store Indtægter. Der er endda en Mulighed for, at adskillige af dem er ringere stillede. Jeg mener dermed for det første, at deres Formuer er ikke til deres Raadighed, og deres Indtægter af Formuen er ringere, end hvad andre kan faa af deres Formue.

Det foreliggende Forslag kan kun forstaaes ud fra et historisk Synspunkt. Det bunder i det Forbud, der blev nedlagt af Indenrigsministeren den 6. Oktober, og hvorved 100,000 Liter ren Spiritus undroges fra Salg som Drikkebrændevin, medens samtidig den øvrige Spiritusbeholdning beslaglagdes. Det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) spurgte, om der var Enighed mellem Finansministeren og Indenrigsministeren om denne Million Flaskers Udlevering til Befolkningen eller ikke. Saaledes kan Spørgsmaalet ikke ganske stilles. Enighed er der om selve Lovforslaget mellem Indenrigsministeren og Finansministeren. Men det historiske er her det afgørende. Denne Million Flasker beslaglagdes, og da det var sket, og da det ganske sikkert endnu var uvist, om denne Beholdning vilde blive udleveret i Form af Drikkespiritusk til Befolkningen, laa det nær for Finansministeren, ja, det var magtpaaliggende for ham, at sige: Hvis der kun er 1 Million Flasker Brændevin tilbage, maa Staten kræve en særlig Skat af dem dels for at skaffe Indtægt og dels for at forhindre, at Fordelen ved, at Varen er saa sjælden og eftertragtet, gaar i visse Spekulanter Lomme; det er dog rimeligere, at Staten tager den. Det var Finansministerens Synspunkt, og det har hele Regeringen, alle 13 Ministre, været enig om — dette siger jeg, for at ikke det ærede Medlem skal tro, at der fra hans Ministers Side har været nogen Modstand mod dette Lovforslags Fremkomst. Men hvorvidt denne Million Flasker bliver solgt eller ikke, er et Spørgsmaal, der ikke direkte ligger under Finansministeriet, det ligger under Indenrigsministeriet. Dette vil i Forbindelse med de Myndigheder, der har med Befolkningens Forsyning at gøre, afgøre Spørgsmaalet, om denne Million Flasker skal sælges til Drikkespiritusk, eller om den skal omdannes til teknisk Sprit. Spørgsmaalet hviler altsaa ikke paa Finansministeren. Jeg kan kun være taknemmelig, hvis det Udvalg, der

bliver nedsat, vil støtte Finansministeren i den Betragtning, han vil gøre gældende, at det vil være af stor Betydning, at denne Beholdning sælges, og Staten derved indvinder den store Indtægt, især hvis det med Rette kan paastaas, saaledes som det i alt Fald sker fra sagkyndig Side, at Omdannelsen til teknisk Sprit er saa bekestelig, at hvad der i og for sig kan indvindes derved i Retning af Besparelse af Korn, i Virkeligheden falder bort. Hvis det er Tilfældet, og det tror jeg, det er, vil der ikke være noget til Hinder for at udbringe denne Million Flasker. Som Finansminister kan jeg ikke sige andet end, at jeg mener, at Staten trænger til al den Indtægt, den vil kunne faa ad den Vej. Hvis altsaa ikke højere Hensyn gør sig gældende, Hensyn til Befolkningens Forsyning med Næringsmidler, maa jeg staa paa, at Brændevinen sælges, og at Staten faar denne Indtægt.

Der er altsaa ikke nogen Uenighed til Stede i dette Øjeblik mellem Indenrigsministeren og Finansministeren, der er ingen Uenighed om selve Lovforslaget. Men jeg skal indrømme det ærede Medlem, og det har jeg ogsaa allerede gjort i min Forelæggelsestale, at Lovforslaget har en ejendommelig Karakter, at det i en vis Forstand er et Lovforslag, der hviler paa Muligheder og ikke paa Virkeligheden. I det Øjeblik, Drikkespritten er beslaglagt, kommer der fra Finansministeren et Ønske eller et Krav om, hvis den sælges, da at faa den store Indtægt for Statskassen. Men jeg indrømmer, at det hele beror paa et „Hvis“. Dersom Udvalget kræver, at Spørgsmaalet skal afgøres, maa det vel blive afgjort. Hvis Udvalget derimod vil stille sig paa Lovforslagets Standpunkt, vil det ikke kræve det. Men det maa jeg ganske overlade til Udvalget og den høje Rigsdag i det hele at afgøre. Jeg har med Hensyn til dette Lovforslags Forelæggelse stillet mig saaledes, at jeg ikke paa samme Maade som ved andre Lovforslag har kunnet sige: Det maa jeg forlange ført igennem. Jeg kan kun sige, at her kan en højst fornøden Indtægt skaffes Staten, og det forekommer mig, at de, der vil modsætte sig Muligheden af en saadan Indtægt for Statskassen, maa anvise den ad anden Vej. Men jeg kan ikke i og for sig kræve, at man skal gaa til en saadan Fordyrelse af den Vare, der her er Tale om, og til at belægge teknisk Sprit og denatureret Sprit med en højere Afgift. Altsaa, hvis Udvalget, som sagt af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), vil give sit Besyv med,